

UTRECHTSCH E C O U R A N T.

Vrijdag

den 24. Julij.

T U R K I J E.

KONSTANTINOPEL den 25. Junij. De ambassadeurs van Engeland en Frankrijk hebben eergisteren van de Porte de gewone geschenken ontvangen. Dezelve bestonden voor den heer *Gordon* in vijf opgetuigde Arabische paarden, en voor den generaal *Guilleminot* in kostbare shawls. De beide ambassadeurs zullen onverwijld hunne aankomst-audientie bij den Grooten Heer te Terapia bekomen. Met den Reis-Effendi hebben zij reeds twee conferentien gehad, en de vriendschaps-betrekkingen der hoven van Londen en Parijs met de Porte schijnen weder geheel hersteld. De kanselarijen der beide ambassadeurs worden morgen geopend, en de onderdanen der beide natien weder onder de bescherming en jurisdictie hunner representanten gesteld.

Nopens de gebeurtenis bij Schumla verneemt men niets met zekerheid; de ambassadeurs waken met groote gestrengheid op alle staatkundige gesprekken, en het is in meer dan een opzigt niet raadzaam, over den tegenwoordigen veldtocht te spreken. Eenige personen, die onvoorzigtig genoeg waren in een koffijhuis in Pera over de voorvallen bij Schumla te spreken, zijn dadelijk gearresteerd en weggevoerd; de waard die zijne gasten wilde beschermen, moest zulks met zijn leven boeten.

De regering geeft goede legerberigten uit, doch laat door hare agenten de ongerijmde geruchten verspreiden, en weeten degenen, die het waagt aan deze berigten te twifelen! Het zijden koort is voor hem gereed. (Dit is de Turksche vrijheid, die door vele hoven de constitutie gekozen wordt.)

Deze geruchten zeggen dat de Grootvicer eene afswijging ten gunste van Siliestria heeft ondernomen, met dat goed gevolg dat hij een Russisch korps van 10 000 man heeft geslagen en 20 000 wonden heeft veroorzaakt. Daarna was de generaal *Diebitsch* met eene overgrootte magt verscheen, welke den Grootvicer had verplicht naar Schumla terug te keeren, hetwelk met de grootste order was geschied. De vlugtelingen, die te Adrianopol zijn aangekomen, weerspreken zulks en zeggen dat de Turksche armee zich in eenen ellendigen toestand bevindt, dat de deroute volkomen was, en dat in het leger bij Schumla de loop heerscht, welke dagelijks meer dan 40 Turken naar het graf sleept. Ook is de gemeenschap tuschen Schumla en Konstantinopol gevaarlijk, dewijl vele korpsen Russische ruiters van Prawodi tot Clalak en Idos komen. Men voegt er bij: de Russen maken ernstige voorbereidingen den Balkan overtrekken en Bourgas aan te tasten.

De Kapudan-Pacha, welke sedert den 16. in den Bosphorus is teruggekeerd, heeft over de laatste gebeurtenissen een berigt ingezonden. Op zijne laatste expeditie is het tot geene vijandelijkheden gekomen, dewijl de Turksche vloot zich steeds aan de kusten hield, en bij de nadering van eenige vijandelijke oorlogschepen, dadelijk terug keerde.

De blokkade der Dardanellen duurt voort; de Russische admiraal heeft een bezoek bij den Engelschen ambassadeur afgelegd, toen deze zich bij Tenedos bevond. Sir *Gordon* heeft, gedurende zijn verblijf te Smiroa, de Engelsche kooplieden ontvangen, welke hem door den Nederlandischen consul-generaal werden voorgesteld, en hun gezegd dat het besluit der Grieksche regering nopens de blokkade van Negreponie, Volo en Kistaros, niet erkend was en men zich daarom niet om dezelve had te bekommeren. De admiraal *Malcolm* zoude de Engelsche eigendommen beschermen, ingeval de Grieken het wagen mochten een vaartuig onder de Engelsche vlag aanhouden.

Uit Egypte verneemt men dat de koophandel aldaar geheel te niet is. De Onder-Koning had het bevel over zijne bijeengebrachte vloot aan *Ibrahim*-Pacha opgedragen. Men wist de bestemming van die vloot echter niet.

P O R T U G A L.

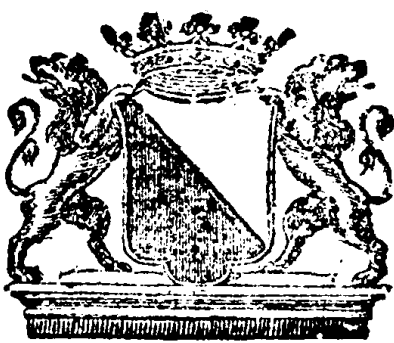
LISABON den 4. Julij. Den 30. Junij is de verjaardag gevierd van de komst van den *Miguel* op den troon. De ambassadeur van Spanje heeft bij die gelegenheid een lang onderhoud bij hem gehad, waarna zij zich in de kamer van de Koningin weduwe hebben begeven. Na aldaar een geruimen tijd gebleven te zijn, is de raad der ministers vergaderd geworden.

Zie hier hergeen personen, die met de zaken van den Overvrijdiger bekend schijnen, nopens de mededeeling van den heer *d'Acosta*, Spaansch ambassadeur, zeggen: De heer *d'Acosta* zoude bewezen hebben dat den *Miguel* alleen te redden was met zijne nicht *Maria* te huwen, en dat zulks alsnog de wensch bleef van eenige kabinetten. Den *Miguel* had dezen voorslag op nieuw aan zijne ministers en raadslieden voorgedragen, doch de meeste hunner waren er tegen, zeggende dat dit huwelijk, waartegen den *Miguel* zich van allen tijde verklaard heeft, den haat der beide partijen meer en meer zoude doen ontvlammen, alzoo dit huwelijk noodzakelijk zoude gevolgd worden van eene algemeene amnestie, welke een groot getal personen in Portugal zoude brengen, wier tegenwoordigheid de publieke rust zoude verstoren. De Spaansch minister had verklaard, dat men zonder dit huwelijk niet op de andere hoven, die anders den *Miguel* zeer genegen zijn, konde rekenen; dat dit huwelijk de lussche van Portugal in zijne familie zoude verzekeren; dat hij daardoor alleen zijnen troon konde behouden en tevens zijne belofte vervullen, die hij te Weenen, in tegenwoordigheid van Europa, had afgelegd. De oppositie der ministers doet vermoeden, dat de zoogenamde Staten zullen worden opgeroepen, om deze moeilijke zaak te beslissen.

S P A N J E.

MADRID den 9. Julij. Onze betrekkingen met Lisabon, Parijs, Londen en Weenen zijn sedert eenigen tijd zeer levendig. Men meent dat het huwelijk van den *Miguel* de voornaamste reden daarvan is. Zijne vrienden in de drie laatstgenoemde hoofdsteden zien geen kans om hem op den troon te houden, dan door het huwelijk met zijne nicht *Maria*, en hietoe is hij eldelijk overgehaald. Ietschen doen zich nog vele zwartigheden op. (Zie het artikel Lisabon.)

Het schip *le Heros* van 80 stukken, dat op de werf van Ferrol gerepareerd werd, is gereed en zal naar Napels vertrekken om de Napolitaansche Prinses afhalen die met Koning *Ferdinand* in het huwelijk zal treden.



Het huwelijk van den Koning met eene Napolitaansche Prinses is niet zonder tegenstand van de Apostolischen heiligen; deze partij heeft alles in het werk gesteld dat Z. M. eene Sardinijsche Prinses zoude huwen; doch de heer *Montenegro*, consul-generaal van Spanje te Genua, die zich tot dat einde herwaarts begeven had, is daarin niet geslaagd.

Eenige andere schepen zullen naar Santander vertrekken om geschat in te nemen dat naar de Havana bestemd is.

De arrestaties blijven in Katalonie voortduren. Vele gevangenen zijn naar de citadel van Barcelona gebracht, waaruit zij niet ligt levendig komen.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 14. Julij. Op het berigt dat Siliestria zich aan Rusland had overgegeven, en er een parlementair naar Schumla was gezonden, zijn de fondsen alhier gestegen, welke echter later weder daalden, toen men vernam dat de heer *van Fonten* onverrichter zake in het Russische hoofdkwartier was teruggekomen, en er alzoo nog geene hoop op vrede bestaat. (Het schijnt dat Rusland een parlementair naar Schumla heeft gezonden, doch dit is de heer *van Fonten* niet geweest, alzoo die heer zich thans in Napels bevindt.)

Uit Korfu heeft men berigten van den 19. Junij, waarin bevestigd wordt, dat de minister-resident van Engeland bij het Grieksche gouvernement van den President geëischt had de staking der vijandelijkheden tot na den afloop der onderhandelingen in Konstantinopol; doch dat de graaf *Capo d'Istria* zulks had geweigerd. De heer *Dawkins* was daarop naar Smirna vertrokken om aan de ambassadeurs, die zich eenigen tijd aldaar opgehouden hebben, verlaten te geven van den afloop der conferentie die hij met den President gehad heeft.

FRANKFORT den 18. Julij. H. K. H. de Prinses van *Oranjs* is heden deze stad gepasseerd, komende van Weimar en zich naar Ems begevende.

De volgende tijding is van het oorlogstoonel ontvangen:

„Na de bemagtiging van Rachova heeft de generaal *Geismar* den 19. Junij, eene divisie troepen, bestaande uit een regiment dragonders, 2 batallions en 200 kozakken, onder het kommando van den kolonel *Krabbe*, afgevaardigd om de wegen van de omdwalende Turken te zuiveren. Bij het dorp *Machala* ontmoette hij eene troep van meer dan 200 Turken, die hij spoedig verstrooide, 1 vaandel ontnam en 37 gevangenen maakte. Vernomen hebbende dat in de nabuurschap van het dorp *Oriavizza* een korps van 500 Turken zich bevond, rukte hij derwaarts, omringelde hen en viel hen in den rug aan. Het grootste gedeelte dezer Turken werden te nedergeflabbd; het overig gedeelte ontkwam door de vlugt.

De volgende berigten hebben wij nopens de bevolking van de vesting Varna:

„De Turken maken onauwettijks de helft der bevolking van Varna uit; de overige bewoners zijn te zamen gesteld uit Bulgaren, Armeniers, Grieken en Russen, onder den naam van *Nekrasowzow* bekend. De Christenen maken eene klasse uit, welkers raag verre beëindigt die der Muzelmanen staat. Het is verwonderlijk hoe deze klasse van Slaven (de Christenen) de zeden en de gebruiken van de onderdrukkers hunner godsdienst hebben aangenomen. De kerken, welke hen door de Turken zijn toegestaan, staan gedeeltelijk boven en gedeeltelijk onder den grond, zonder klok, en met eene afscheiding, of tuschen-muur voorzien, welke de mannen van de vrouwen afzondert, alzoo deze laatste bijna even als de Turksche vrouwen worden behandeld. De Grieken hebben het minst de gebruiken hunner overvrijdigers aangenomen, en worden ook door hen het meest veracht; zij spelen bijna dezelfde rol als de joden in Polen: zij drijven eenen kleinen handel, schachteren en zijn niet verlegen wat veel winst te nemen. De *Nekrasowzow* of Russen is een boos volk, doch de Turken hebben hen bijna dezelfde regten vergund die zij genieten.

„Deze secte der Russische kerk is voor eenigen tijd genoodzaakt geworden Rusland te verlaten, uit hoofde van haar oproerig gedrag en afschuwelijke gebruiken, en is naar Turkije gevlugt, alwaar zij zeer wel ontvangen is; zij heeft zich alhier sterk uitgebreid. Hare godsdienst bestaat slechts in beelden-dienst en afgoderij; slechts eenige uitwendige ceremonien hebben zij met de Russische kerk gemeen gehouden. Het is vooral de Russische kerk-spraak (het Slavonisch of Oud-Russisch) die hen tot eene afzonderlijke natie maakt, ofschoon zij, even als de Bulgaren en de Grieken, het Turksch zeer goed spreken en verstaan. Deze valsche Russen zijn de beste infanterie-soldaten der Turken, en hebben ons gedurende de belegering vele schade gedaan, zij stryden voor de halve maan als hezeten. De genen, welke wij gevangen kregen, wachten zich wel Russisch te spreken en gaven zich voor Turken uit, doch zodra onze soldaten hen erkenden werd in zij te nedergeflabbd; de haat onzer grenadiers tegen deze *Nekrasowzow* was verregaande. Het was ons in den beginne vreemd, uit het Turksch leger en van de vijandelijke redouten in het Russisch aangeropen en dikwijls beschimpd te worden. Voor- en na de overgave van Varna is een groot gedeelte dezer half Christenen met de Turken naar Romele getrokken. Ons gouvernement heeft zich om hen niet bekommerd, doch degenen die achter zijn gebleven, in derzelfs bescherming genomen. Alle de overige bewoners hebben Varna niet verlaten; zelfs vele Turken zijn terug gebleven, waaronder een Ouder-Pacha en eenige ambassadeurs.

„De gevangene Turken zijn in het voorgaande jaar te gelijk met de Russische garde vertrokken. De hoogmoed dezer Turken, de verschatting, waarmede zij elke andere natie behandelen, gaat zoo ver, dat de gevangenen, ja zelfs die genen, welke het eigenlijk gepeupel uitmaken, dezen hoogen toon en trots in de gevangenschap behouden, en alles met eene zekere verschatting behandelen. Doch diezelfde lieden zijn buigzaam, slaafsch en kruipende voor hunne chefs. Een Pacha van een paardstaart moet het paard van den Pacha van twee paardstaarten voorbrengen en den stijgbeugel vasthouden. In den winter zijn te Boornisk 2500 Turksche krijgsgevangenen aangekomen om bij het bouwen der vestingwerken gebruikt te worden; doch de Turken zijn van natuur zoo traag, dat deze zaak veel zwartigheid zal ondervinden.

„Het is voor de Russische soldaten gedurende een veldtocht in Turkije een vreemd leven. Overal waar zij komen, zijn wij gedwongen woningen te bouwen en het nodige

schep leeft, zoo zal deze blokkade geen ander doel hebben dan den invoer van wapenen en oorlogsbepoelen te beletten. De blokkade van de Dardanellen door de Russen, die van Algiers door de Franschen, die van Marokko door de Oostenrijkers en die van Terceira door de *Miguelisten* worden erkend, doch de blokkade der Turksche havens door de Grieken alleen niet; de *Miguelisten* worden dus door de Engelschen erkend, doch de Grieken niet.

Uit Tanger heeft men berigten van den 23. Junij, volgens welke de Marokkanen, in het gevecht tegen de Oostenrijkers bij Larache, slechts 4 man hebben verloren; de Oostenrijksche berigten brengen den verlies op 150 man. De Keizer van Marokko wilde van de Oostenrijkers niets meer weten, en van geene voorstellen hooren. De as afgehoorde Oostenrijksche boodschappen waren te Fez ten toon gesteld en hadden de Mooren zeer verheugd; het zien van Oostenrijksche koppen was in is nieuws voor hen.

Uit Napels heeft men berigten dat de drie gebroeders *Capozzoli* en *Pacal Rossi* den 23. Junij door eene militaire commissie ter dood zijn veroordeeld en den 27. te Palmaro

schep leeft, zoo zal deze blokkade geen ander doel hebben dan den invoer van wapenen en oorlogsbepoelen te beletten. De blokkade van de Dardanellen door de Russen, die van Algiers door de Franschen, die van Marokko door de Oostenrijkers en die van Terceira door de *Miguelisten* worden erkend, doch de blokkade der Turksche havens door de Grieken alleen niet; de *Miguelisten* worden dus door de Engelschen erkend, doch de Grieken niet.

Uit Tanger heeft men berigten van den 23. Junij, volgens welke de Marokkanen, in het gevecht tegen de Oostenrijkers bij Larache, slechts 4 man hebben verloren; de Oostenrijksche berigten brengen den verlies op 150 man. De Keizer van Marokko wilde van de Oostenrijkers niets meer weten, en van geene voorstellen hooren. De as afgehoorde Oostenrijksche boodschappen waren te Fez ten toon gesteld en hadden de Mooren zeer verheugd; het zien van Oostenrijksche koppen was in is nieuws voor hen.

Uit Napels heeft men berigten dat de drie gebroeders *Capozzoli* en *Pacal Rossi* den 23. Junij door eene militaire commissie ter dood zijn veroordeeld en den 27. te Palmaro

schep leeft, zoo zal deze blokkade geen ander doel hebben dan den invoer van wapenen en oorlogsbepoelen te beletten. De blokkade van de Dardanellen door de Russen, die van Algiers door de Franschen, die van Marokko door de Oostenrijkers en die van Terceira door de *Miguelisten* worden erkend, doch de blokkade der Turksche havens door de Grieken alleen niet; de *Miguelisten* worden dus door de Engelschen erkend, doch de Grieken niet.

UTRECHT den 23. Julij. Schipper *B. Kruman*, welker met zijne lading den 12. Julij van hier is afgevaaren, is den 20. te Keulen aangekomen.

